

ΤΗ ΚΘ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἀγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, ὧν ὁ ἀριθμὸς χιλιάδες ἰδ', καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ₉

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ _δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ₉

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Τ ας αλ γη δο νας των Α γι ων ας υ περ σθ

ε παθονδυσωπη η θη τι Κυ ρι ε ^π ₉ και πα σας η μων

τας ο δυ νας ^Δ _δ ι α σαιφι λανθρω πε δε ο ο με ε

θα ^π ₉

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ε ν σοι Πα τερ α κρι βως δι ε σω θη το κα
τει ει κο να λα βων γαρ τον σταυ ρον η κο λυ θη
σας τω Χρι στω και πρατ των ε ε δι δα α σκες υ πε
ρο ρα αν μεν σαρ κος πα ρε ερ χε ται γαρ ε πι
με λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα τος α θα α να τς
δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ λε ται
Ο σι ε Μαρκελλε το ο πνευ μα α σου

Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Ἦχος Δι. Θ.

Η γεν νη σις σς Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ξριοις λα τρευ ον τες υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψς α να το λην Κυ ρι ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος πλ' Νη ς

A ^{Νη} γαλ ^{Πα} λι α α ^{Νη} σθω ου ρα νος γη ευ φραι
^{Πα} νε ε ε σθω ο ^{Νη} τι ε τε ε χθη ε πι γη
ης ο α μνος τθ Θε ς ^{Πα} πα ρε χων τω κο ο σμω
την α α πο λυ τρω σιν ο Λο ο γος ο εν τοις
^{Νη} κο ολ ποις ων τθ ^{Πα} Πα τρος προ η ηλ θεν εκ της
Παρ ^{Νη} θε ε νθ α νευ σπο ρας ον οι Μα α α
γοι οι ε ^Μ ξισταν το ο ρων τες εν Βη ^{Νη} θλε ^{Δι} εμ
τι ^{Δι} κτο με νον ως νη ^{Νη} πι ι ον ον ^{Δι} δο ξα α ζει τα συ υμ
παν ^{Νη} τα

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Κάθισμα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ' Νη ς

O ^{Δι} υ ρα νο ος μοι ε φα α νης ση με ρον γη

ε πι σοι οι γαρ γεν να α ται ο Ποι η της και
 φα ατ νη α να κλι νε ται εν Βη θλε εμ της Ι 8
 δαι αι ας συν Α γγελοις υ μν 8 σι και Ποι με
 νες α πα αυστως εν υ ψι στοις δο ο ξα ει ρη
 νη τω Κο σμω τε ει δον γαρ α στε ρα ο δοι πο ρυν τα
 οι Μα α γοι ο ξε ε ως τε προ ε τρε χον τ8
 προ σα ξαι τα δω ρα αυ των χου σον σμυρν αν και αι λι
 βα α νον ως πα αν των υ παρ χον τι Θε ω και
 Βα σι λει αι ω νι ω και Κτι στη η τ8 πα αν τος
 εν Σπη λαι ω δι οικ τον ε πι φα νεν τι βρο τοις

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπερ

χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

ὁ α' τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ παρὼν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε·

Χριστὸς βροτωθεὶς, ἧν ὅπερ Θεὸς μένη.

Ῥδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσίν, ὃν ἐποίησε,

κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου θείας Ἀγνῆς, ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθείᾳ σαρκωθεὶς, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σοφία λόγος καὶ δύνამεις, Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρὸς, καὶ ἀπαύγασμα. Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς· ὅτι δεδόξασται.

**Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων Νηπίων,
συνηνωμένος μετὰ τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Νεογνὰ Χριστοῦ θύματα στέφω λόγοις.
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις,
Γεωργίου.
ᾠδὴ α'.**

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεοποιεῖται ἡ κτίσις καὶ ἡ βροτῶν, φύσις ἀναπλάττεται, ἐν σαρκὶ τοῦ Ποιητοῦ, πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν Χριστοῦ, τικτομένου ἐξ ἀγνῆς, καὶ παναχράντου Μητρός.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ στελεχῶν νεοφύτων ἡ τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησία σήμερον, ὥσπερ ἄνθη εὐθαλῇ, δρεψαμένη αἵματα τερπνῶς, ἐφηδύνεται αὐτοῖς καὶ ὠραῖζεται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ποταμοὶ τῶν αἱμάτων τῶν εὐσεβῶν, Παίδων τὴν ἀπόνοιαν, καὶ μανίαν νοητῶς, τοῦ Ἡρώδου ἔκλυσαν· διό, ὑποβρύχιον αὐτοῦ ὥφθη τὸ θέσπισμα.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Γινῶσιν δεξάμενος Πάτερ παρὰ Θεοῦ, ἀληθῇ καὶ ἄπταιστον, ἐπεζήτησας αὐτόν, διὰ βίου Μάρκελλε σεμνοῦ, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς, ἐπεθεράπευσας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Γῇ τῆς προτέρας κατάρας τῆς ἐν Ἐδέμ, λύτρωσιν ἐδέξατο, ἐν αὐτῇ τοῦ Λυτρωτοῦ, γεννηθέντος Ἀχραντε ἐκ σοῦ, καὶ καινίσαντος αὐτήν, καὶ ἀγιάσαντος.

**Τῆς Ἑορτῆς.
ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.**

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς

φθοράν κατολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ
ἐξορῶν· Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ
μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς
πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος
εἶ Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ
ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὠμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς
ἐμφανῶς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Τῶν Ἀγίων Νηπίων. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. β'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεφέλαι στάξατε ἐν γῇ, γλυκασμὸν εὐφροσύνης· ἐκ νεφέλης
φωτὸς γάρ, ἀνέτειλεν ὁ Χριστός, ἐν Σπηλαίῳ σαρκικῶς, ὑπὲρ
πᾶσαν, ἔννοιαν τικτόμενος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπημφιάσατο τὴν πρίν, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις, ἀκοσμίαν καὶ
κόσμον, περιέθετο τερπνόν, τοῦ κοσμήτορος αὐτῆς, ἐκ Παρθένου,
σαρκὶ ἀνατείλαντος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορὸς θεόλεκτος βρεφῶν, ἐν σαρκὶ γεννηθέντι, προσηνέχθη τῷ
Κτίστῃ, ὡς θυσία μυστική, τυθεῖσα διὰ σφαγῆς, μαρτυρίου, καὶ
θείας ἀθλήσεως.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ῥωμαλεότητι ψυχῆς, κατ' ἐχθρῶν νοουμένων, ὀπλισθεὶς θεοφόρε,
διέκοψας τὰς αὐτῶν, παρατάξεις κραταιῶς, καὶ νίκην, ἀνεδήσω
Μάρκελλε.

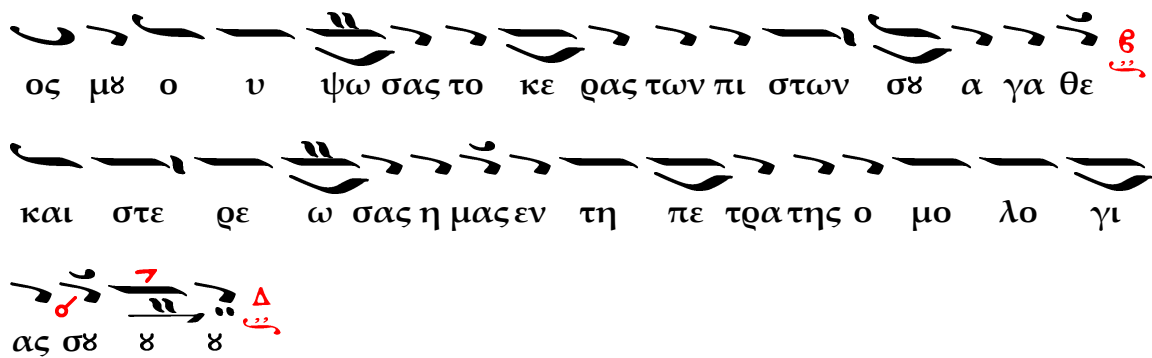
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ τῶν ἀχράντων σου Ἀγνή, καὶ τιμίων αἱμάτων, σαρκωθεὶς
ἀπορρήτως, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἀνέδειξεν ὡς Θεός, τῶν
κτισμάτων, σὲ ἀπάντων Δέσποιναν.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος. Ἦχος πλ. β' Δι. -Θ

Ο υκ ε σ τ ι ν α γ ι ο ς ω ς σ υ Κ υ ρ ι ε ο Θε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῶν Ἀγίων Νηπίων.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ τεχθέντι σήμερον, ἐκ τῆς Παρθένου, τῶν Νηπίων στρατεύμα,
ὡς Ποιητῇ καὶ Βασιλεῖ, δεκτὰ προσάγονται σφάγια,
προτεθυμένα, Χριστῷ διὰ πίστεως.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

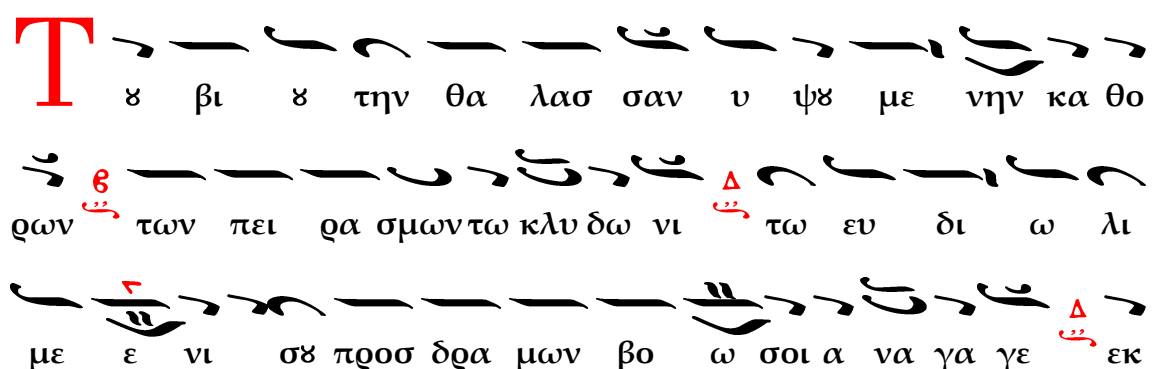
Ἀγνείας τοῖς ἄνθραξι, προκαθαρθεῖς τὴν ψυχὴν, τὸ σῶμα
ἐστόμωσας, πρὸς ἀπαθείας ἰσχύν, Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλε· ὅθεν
καὶ ἀνεδείχθης, ἐνδιαίτημα θεῖον, νόσους ἀποδιώκων, καὶ
φωτίζων τοὺς πίστει, αἰεὶ προσερχομένους σοι, καὶ εὐφημοῦντάς
σε.

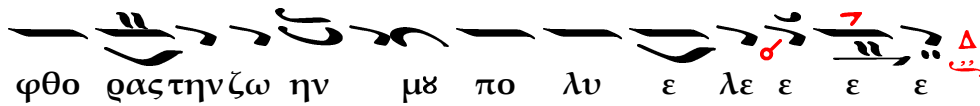
Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐνθέως εὐφραίνεται ἡ κτίσις σήμερον. Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος,
Πατρὸς ἀνάρχου Υἱός, ἐκ Κόρης γεννᾶται ἀγνῆς, ἅπαν τὸ τῶν
ἀνθρώπων, γένος ἀθανατίζων, λύων τε τὴν κατάραν, τῆς
προμήτορος Εὐας. Διὸ εὐχαριστοῦντες αὐτῷ, ἐν ὕμνοις
δοξάζωμεν.

Εὐθὺς τὸν εἰρμό.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. Ἦχος Δι-Θ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀστὴρ Μάγους ἔπεμψε, πρὸς τὸν τεχθέντα, καὶ Ἡρώδης ἄδικον, στρατὸν ἀπέστειλε κενῶς, φονοκτονῆσαι οἰόμενος, * τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ὡς Νήπιον κείμενον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω νῦν ὁμοῦ εὐφραينوμένων, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ πάντων Βασιλέως, Ἡρώδης μόνος συναλγεῖ, σὺν τοῖς προφητοκτόνοις Ἰουδαίοις· εἰκὸς γὰρ μόνους αὐτοὺς ὀδύρεσθαι· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν βασιλεύσουσιν, ἀλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου, καὶ ἔτι κρατήσῃ, τὰ θράση τῶν ἐχθρῶν ἀποκρουομένη, καὶ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν συγκαλουμένη, μετὰ τῶν σεπτῶν Νηπίων τοῦ κατοπτεύειν, * τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ὡς Νήπιον κείμενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων. (α' αἰ')

Στίχ. Διὰ ξίφους ἄωρα μητέρων Βρέφη,

Ἀνείλεν ἐχθρὸς τοῦ βρεφοπλάστου Βρέφους.

Νήπια ἄμφ' ἐνάτην τάμον εἰκάδι παππάζοντα.

Προστάξας ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων Ἡρώδης τοῖς Μάγοις ὑποστρέφαι καὶ διαγγεῖλαι αὐτῷ τὰ περὶ τοῦ γεννηθέντος Βασιλέως, ὃν ὁ ἀστὴρ, ᾧ ἠκολούθουν, ἐμήνυνεν, ὅπως σὺν ἐκείνοις προσκυνήσῃ αὐτόν· καὶ τοῦ Ἀγγέλου εἰπόντος αὐτοῖς, μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν χώραν αὐτῶν· καὶ τοῦτο ποιησάντων, ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ' αὐτῶν, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἐψηφίσατο ἀκριβῶς τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἐφόνευσεν πάντας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ παῖδας καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω· τοῦτο θέμενος ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, ὡς εἰ πάντας τοὺς παῖδας φονεύσειε, πάντως ἀποθανεῖται καὶ ὁ μέλλων βασιλεῦσαι, καὶ οὐκ ἐπιβουλεύσει αὐτῷ· ἀλλ' εἰς μάτην ἐκοπίασεν ὁ παράφρων, μὴ εἰδὼς ὅτι Θεοῦ βουλὴν ἄνθρωπος ἐμποδίσαι οὐ δύναται. Ὅθεν ἐκείνοις μὲν προεξένησε Βασιλείαν οὐρανῶν, ἑαυτῷ δὲ κόλασιν αἰώνιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη πάντων τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ καὶ μαχαίρᾳ καὶ κρύει τελειωθέντων. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις εἰς τὸν ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔνθα ἡ ἁγία σορός.

Στίχ. Σωθῆναι πάντας τοὺς βροτούς, Σῶτερ, θέλων,

Εἰς τοῦτο κρίσεις μηχανᾶσαι πανσόφως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθηνοδώρου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Παχωμίου τοῦ μεγάλου. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ἀθηνοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμοῦ λόγος,
Θεῖω γὰρ ἄνδρὶ καὶ νεκρῷ πρέπει λόγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βενιαμὶν τῆς Νιτρίας. (†392)

Στίχ. Πρόβατον Χριστοῦ Βενιαμὶν Νιτρίας,
Οὐχὶ δὲ λύκος ὡς Πατριάρχης πάλαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων. (†485)

Στίχ. Ἀϋπνία δοὺς πάντα τὸν ζωῆς χρόνον,
Μάρκελλε, κοιμήθητι μικρὸν ἐν τάφῳ.

Οὗτος ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἀπὸ Ἀπαμείας, τῆς δευτέρας Συρίας, ἐξ ἐνδόξου γένους καὶ περιφανοῦς· ὅθεν καὶ πᾶσαν τὴν ἐν λόγοις παιδευσιν μετήλθε. Καὶ ταύτην παριδὼν, κατέλιπε τὰ οἰκεῖα καὶ παραγίνεται εἰς Ἑφεσον, καὶ ξενίζεται παρὰ τισιν εὐσεβέσι· καὶ ἐν τινι τῶν Μοναστηρίων εἰσελθὼν καὶ ἀσκήσας καλῶς, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἅγιον Ἀλέξανδρον, ὄντα ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἀκοιμήτων, μαθὼν περὶ τῆς ἐνθέου καὶ ὑψηλῆς αὐτοῦ πολιτείας· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ τὴν διαγωγὴν ποιησάμενος, καὶ πάντας ὑπερβαλὼν ταῖς καθ' ἡμέραν πρὸς ἀρετὴν προκοπαῖς, μετὰ τὴν κοίμησιν Ἀλεξάνδρου καὶ Ἰακώβου, τοῦ μετ' ἐκεῖνον χρηματίσαντος Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς καθίσταται ἀρχηγός. Πολλῶν δὲ θαυμάτων τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ἐπιδειξάμενος δύναμιν, ἐν αὐτῇ τῇ Μονῇ κοιμηθεὶς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θαδδαίου τοῦ ὁμολογητοῦ. (†818)

Στίχ. Καὶ Θαδδαῖος ἴσχυσε κατὰ τῆς πλάνης,
Ὁμολογητὴς ἀναφανεὶς ὡς μέγας.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Θαδδαῖος ἀπελεύθερος γέγονε Θεοδώρου, τοῦ τὴν Μονὴν τῶν Στουδίων ἐκ βασιλικῆς ἐξουσίας λαβόντος, καὶ κοινόβιον ποιήσαντος. Κείρας δὲ καὶ οὗτος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, γέγονε μοναχός· καὶ πολιτείαν κτησάμενος θεάρεστον, ἡγαπήθη παρὰ πάντων· νηστείαν γὰρ καὶ ἀγρυπνίαν εἶχε πολλήν, γλώσσης ἐγκράτειαν, προσοχὴν τῶν θείων λόγων, χαμευνίαν καὶ ὑπακοὴν ὑπερβάλλουσαν, μηδὲν ἄλλο ἔχων, πλὴν ὧν περιβέβλητο.

Τῶν δυσσεβῶν δὲ τότε Εἰκονομάχων, Μιχαὴλ φημὶ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, κρατούντων, πάντας τοὺς εὐσεβεῖς Ἐπισκόπους καὶ Ἡγουμένους, οὓς μὲν ἀπέκλειον, οὓς δὲ ἐξώριζον· ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ μέγας ἀγωνιστὴς Θεόδωρος, ὁ τούτου γεγονὼς δεσπότης καὶ ἡγούμενος. Σὺν τούτῳ οὖν ποτε ἀνελθὼν ἐν τῷ παλατίῳ καὶ ὁ θεοφόρος οὗτος Θαδδαῖος, ζήλῳ θείῳ πυρωθεὶς, ἤλεγξε τὸν δυσσεβεῖ ἐκεῖνον βασιλέα ἐνώπιον πάσης τῆς συγκλήτου. Ὁ δὲ ἐκέλευσε τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν εἰκόνα ἐνεχθῆναι, καὶ τεθεῖναι ἐν τῇ γῇ, τὸν δὲ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ἐπιστῆναι ἄνωθεν τῆς ἀγίας εἰκόνης, καὶ μὴ βουλόμενον, κατεχόμενον ὑπὸ τινων ἰσχυρῶν ἀνδρῶν ἀσφαλῶς, πρὸς τὸ μὴ μεταστῆναι· καί, Ἴδε, φησὶν ὁ τύραννος, τὴν τοῦ Χριστοῦ σου εἰκόνα κατεπάτησας· λοιπὸν συγκατάθου

καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς. Ὁ δέ, ἐν ἀληθείᾳ πεφωτισμένος τὴν ψυχὴν, ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτόν· Ἐγὼ δυσσεβέστατε, καὶ πάσης ἀκαθαρσίας πεπληρωμένε τύραννε, οὐκ ἐξ ἰδίας γνώμης τοῦτο πεποίηκα· μὴ γένοιτο! ἀλλὰ τῆς σῆς τοῦτο πανουργίας καὶ ἀδίκου κρίσεως· προσκυνῶ δὲ μᾶλλον ἐγὼ τῇ ἀγίᾳ εἰκόνι τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μου, καὶ κατασπάζομαι αὐτὴν, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς προθύμως ἀποθανεῖν αἰροῦμαι.

Τούτοις τοῖς λόγοις ὁ ἀλιτῆριος αἰσχυνθεὶς, ὥς ὑπὸ ἀγροίκου καὶ Σκυθογενοῦς καὶ παντελῶς ἰδιώτου ὕβρισθεις, ἐκέλευσεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τῷ ἐδάφει ῥιφῆναι καὶ ἀνηλεῶς τύπτεσθαι· καὶ τοσοῦτον αὐτὸν τοῖς ῥοπάλοις ἔτυψαν, ὅχρις ἂν καὶ ἤλπιζον ἀναπνεῖν. Εἶτα, νομίσαντες τεθνάναι, ἔσυρον ἐκ τῶν ποδῶν ἔξω· ὃν καὶ τινες τῶν παρεστώτων δῆσαντες, εἴλκυσαν ὥς θνησιμαῖόν τι καὶ ἀκάθαρτον διὰ πάσης τῆς λεωφόρου· καὶ ῥίψαντες αὐτὸν πλησίον τοῦ τείχους, πρὸς τὸ μέρος τῆς πηγῆς, ὑπέστρεψαν ἀπολουσάμενοι. Ὁ δὲ μακάριος Θαδδαῖος, εὐχαρίστως πάντα καὶ γενναίως ὑπενεγκών, τρεῖς ἐπιβιούς ἡμέρας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Νικομηδείας, τοῦ ποιητοῦ ἁσματικῶν τινων κανόνων καὶ τροπαρίων. (~†857-891)

Στίχ. Πανηγυριστὴς τῶν ὑπὲρ νοῦν πραγμάτων,
Ὁ Γεώργιος νῦν κροτεῖ σὺν Ἀγγέλοις.

Καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων μ' (40) Μαρτύρων, πλησίον τοῦ Χαλκοῦ Τετραπύλου.

Στίχ. Ναὸν Τεσσαράκοντα στερῶν Μαρτύρων,
Πιστοὶ ἐγκαινίζουσιν ἐν εὐλαβείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Τροφίμου, ἀ' ἐπισκόπου Ἀρελάτης (Arles) τῆς Γαλλίας. (~†280)

Στίχ. Τρόφιμος τροφὴν τῇ ποίμνῃ Ἀρελάτης,
Χριστοῦ τὴν σάρκα ἔδωκεν οὐρανίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Καλλίστου, Φήλικος καὶ Βονιφατίου, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Δομηνίου, Βίκτωρος, Πριμιανοῦ, Λυβόσου, Σατουρνίνου, Κρησκεντίου, Σεκούνδου καὶ Ὀνωράτου, τῶν ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ μαρτυρησάντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλβέρτου, πρῶτον αὐλικοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ, εἶτα ἐρημίτου, καὶ ὕστερον ἰδρυτοῦ μικρᾶς μονῆς ἐν Γαμβρόνῃ τῆς Ἀουθιόνης (Gambro-sur-l'Authion) ἐν τῇ δυτικῇ Γαλλίᾳ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐβρούλφου (Ebrulfus), κτίτορος καὶ ἡγουμένου μονῆς εἰς περιοχὴν Οὐῆς (Pays d'Ouche) ἐν Νορμανδίᾳ τῆς Γαλλίας. (†596)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Γιράλδου (Girald), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Φοντενέλλης (Fontenelle) ἐν Γαλλίᾳ. (†1031)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Μάρκου τοῦ νεκροθάπτου, Ἰωάννου καὶ Θεοφίλου τῶν ἐν τῇ Λαύρᾳ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (ια'-ιβ' αἱ.)

Στίχ. Μᾶρκος, Ἰωάννης τε σὺν Θεοφίλῳ,
Τῷ Θεῷ παρίστανται ὡς Θεοῦ φίλοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλίσκου τοῦ ἡσυχαστοῦ, τοῦ ἐν Τουρίνσκῳ τῆς Σιβηρίας. (†1824)

Στίχ. Ἐχων πρὸ ὁμμάτων σου τὸν Βασιλέα,
Βασιλίσκε, ἤσκησας ἀνδρειοφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λαυρεντίου τοῦ ἐν Τσερνιγκῶφ. (†1950)

Στίχ. Φῶς Χριστοῦ ζωῆς, Λαυρέντιε, ἐκπέμπων,
Ἦς ἐν Τσερνιγκῶφ ὡς ἄλλο Χριστοῦ στόμα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Εὐθὺς τὸν εἰρμό.
ὥδ' ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Δ

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις. Ἦχος Δι

Ε κ φλο γος τοις Ο σι οἰς ὁρο σον ε πη γασας και
δι και ου θυ σι αν υ δα τι ε φλε ξας α παν τα
γαρ δρας Χρι στε μο νω τω βλ λε σθαι σε υ περ υ ψα ς
μεν εις παν τας τ ς αι ω ω ω να α α ας
* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου
ε πι τω Θε ω τω ω Σω τη ρι μ

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρ βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κ8 σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ

ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
 μα κα ρι 8 σι με πα σαι αι Αι

γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρ8 βιμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κ8 σαν την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν

Στιχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα

Αὐτοῦ, και τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
 εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φο β8 με νοις Αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρ8 βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Στιχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν

ὑπερηφάνους δι α νοι α καρ δι ας αυτων

T
 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

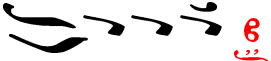
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Στιχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς

πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν και πλς τςν τας ε ξα πε

 στει λε κε νς

T
 ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. 5'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
 καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
 τω Α βρα αμ

και τω σπερ μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος πλ. Δι. Θ.

(Η) ε ον ανθρωποις ι δειν α δυ να τον ον ου τολ
 μα Α γγε λων α τε νι σαι τα τα γ μα τα δι α σου δε
 Παν α γνε ω ρα θη βρο τοις Λο γος σε σαρκω με νος
 ον με γα λυ νοντες συν ταις ου ρα νι αις ξρα τι αις σε

μα κα ρι ζο ο μεν

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος Βου

Α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι
ζειν σε την Θε ε ο το κον την α ει μα κα ρι ζον και
παν α μω μη η τον και μη τε ρα τϛ ϛ Θε ϛ ημων
την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κϛ σαν την
ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο ο
 χ με ε εν

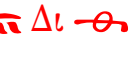
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τῶν Νηπίων.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε. Ἦχος Δι

Η Βη θλε εμ μη στυ γνα ζε α αλλ ευ θυ υ

μει των ι ε ρων Νη πι ων τη α α ναι ρε ε

σει ⁶ θυ μα τα γαρ τε λει α τω Δε σπο ο ο τη ^Δ
 Χρι στω προ σα α νη νε ε χθη σαν ⁶ υ περ αυ τς γα αρ
 σφα γε ε ντα συμ βα σι λευ ς ς σι τς ς τω ω ⁶

Τοῦ δόσιου. Ὅμοιον.

T α της σαρ κος σκρ τη μα τα θε ε ο φο ο
 ρε ⁶ δι εγ κρα τει ας πα σης κα τα α κοι μη η
 σας ⁶ α γρυπ νον ε θε σπι σα ας και πα αν νυχον εν τη
 Μο νη η σς Μα αρ κελ λε ⁶ δο ξο λο γι α αν τε
 λει ει σθαι Χρι στς εις αι νε ε σιν Πα α τε ερ ⁶

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

E πι της γης ει ρη νη και ε εν αν θρω ω
 ποις ⁶ Θε ο κυ η τορ γε γο νεν ε ευ δο κι ι
 α ⁶ Α γγε λοι χο ρευ ον τε ες ε κρα αυ γα ζον εν τοις
 υ ψι ις τοις δο ο ξα σοι ⁶ τω γεν νη θεν τι ι α
 φρα α στως εν Βη θλε εμ ε εκ Παρ θε ε νς ς ⁶

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Π^{Νη}
α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον ^ναι νει ει τε το ον Κυ ρι ι
ον εκ τω ω ω ω ων ου ρα α νων ^ναι αι νει ει ει
τε α αυ τον εν τοι οι οis υ ψι ι στοis σοi πρεπει υμνος τω
^{Νη}
ω ω ω Θε ε ε ε ω ^ν

Α^{Νη}
ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
γε λοι οι οι οι α α α αυ του ^ναι νει ει ει τε
α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ
του ου σοi πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^ν

Στιχηρά Προσόμοια τῶν Νηπίων.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ' Νη ρ

^ν
Αι νει τε αυ τον επι ταις δυ να στει αις αυ
του ^βαι νει τε αυ τον κα τα το ^χ πληθος της με
γα λω συ νης αυ ^βτ
Ω^{Πα} της Η ρω δω πο ρω σε ως κα τα Θε ^{Νη} ς εμ

^{Πα}
 μα νεις ^ε τς σαρ κι νη πι α σαντος ^{Δι} Βη θλε εμτοιςβρεφε
^{Πα}
 σι ^ε τον θυ μον ε πα φι η σι ^π και ξι φει πα α
 ντα δη μι ων δι δω σι ^π ζω ης στε ρη σαι αι τον ζω
^{Νη}
 η ης αι τι ον ^π τς ^ε των οι ο μενος ^{Πα} της σφα
^{Δι}
 γης τω αι μα τι ο λυ με ων ^π τς καρ πτηςφυ σε ως ^ε
^{Νη}
 ο α πη νε ε στα τος ^ε

^ε
 Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλπιγγος ^ε αι νει
 τε αυ τον ^ε εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα ^ε
^{Πα}
 Ω της Η ρω δς πο ρω σε ως κα τα Θε ς εμ
^{Πα}
 μα νεις ^ε τς σαρ κι νη πι α σαντος ^{Δι} Βη θλε εμτοιςβρεφε
^{Πα}
 σι ^ε τον θυ μον ε πα φι η σι ^π και ξι φει πα α
 ντα δη μι ων δι δω σι ^π ζω ης στε ρη σαι αι τον ζω
^{Νη}
 η ης αι τι ον ^π τς ^ε των οι ο μενος ^{Πα} της σφα
^{Δι}
 γης τω αι μα τι ο λυ με ων ^π τς καρ πτηςφυ σε ως ^ε
^{Νη}
 ο α πη νε ε στα τος ^ε

Αι νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω

M α γοι εκ Περ σι δος φθα σαν τες εις την Ι ε ρϋ

σα λημ τον Η ρω δην ε τα ρα ξαν και μα νεις ο δει λαι

ος τα Νη πι α κα τε σφατ τεν ως βο ο τρου ες

δε Χρι στω προ ση χθη σαν ει και μη τρω ω ων μα ζων ε

σπα σθη σαν οι οι Νε ο μαρ τυ ρες τον Η ρω

δην πλη ξαντες δι ο Χρι στον πισ τει ι κε τευ ϋ σιν εις

το σω θη η ναι η μας

Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μϋ

πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

K λαι ει η Ρα χηλ τα Νη πι α εν τη Ρα μα δε

φω νη νυν με γα λη α κϋ ε ται ο Η ρω δης μαι νε

^{Πα}
 ται ^Δ και α θε ως φρυ α τετ ται ^π ο Ι ω
 α αν νης φευ γει εν ο ρε ^π σι ^π λι θος Μη τε ε
^{Νη}
 ρα συν τεκνω δε ^π χει ται ^π ο ^π ο Ζα χα ρι ας δε ^β εν
^{Πα}
 Να ω φο νευ ε ται ο δε Χρι στος ^{Δι} ^π φευ γει αφεις ε ρη
^{Νη}
 μον ^Δ Ε βραιων οι οι ^π κη ^ν μα ^Δ

Δόξα. Τῶν Ἁγίων. Ἀνδρέου Κρήτης.

^πΗχος ^π ^Δ ^π ^{Νη} ρ

^Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^ν ^Δ
^{Νη}
^Η ρω δης ο πα ρα α νο ο μος ^β ^π θε ω ρωντον
 α α στε ε ε ρα ^Δ ^π υ περ πα σαν κτι σιν λαμ προ τε ε
^β ^π ρον ^π ε ε τα ρα α α ατ τε ε ε ε το ^ν ^Δ και
^{Δι} ^π γα λα κτο τρο φου με να α Βρε ε ε φη ^{Νη} ^Δ ^π εξ αγ κα
 λων Μη τρι κω ων α φη η η ηρ πα α α α ζεν ^ν ^Δ
^{Δι} ^π η δε Ε λι σα βετ λα βου σα τον Ι ω ω α α αν
^{Νη}
^Δ ^π νην ^π πε τραν πα ρε ε ε κα α α λει δε ε ξαι Μη η

τε ε ρα με τα α τε ε ε ε κνϑ ^{Δι} ο ρο ος ε ε
 δε ξα α το τον Προ ο ο ο ο δο ο ο ο μον ^{Νη} φα
 τνη ε φυ λα ατ τε τον θη η σα αυ ρον ^Β ον α στη ηρ
 ε ε μη η η νυ υ υ υ σε ^{Νη} Μα γοι προσ ε κυ
 υ υ νουν Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^Ν

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

^{Νη} Ἦχος ^Δ Νη ρ

Κ αι νυ υν και α α ει ^Β και εις τς αι αι ω
 ω ω νας ^Β των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην ^Ν
Ε ν Βη θλε εμ συ νε δρα μον Ποι οι οι με ε ε
 νε ες τον α λη θη μη η νυ υ ον τες Ποι οι οι
 με ε ε ε να ^{Δι} τον κα α θη με ε νον ε πι
 ι των Χε ρ ς βιμ ^Δ και α να κει με νο ο ο
 ον εν φα α ατ νη η ^Ν νη πι ι ι ι ς μο ορ
 φην ^{Δι} δι η μας α α νει ει λη φο ο ο τα Κυ υ υ ρι
 ε δο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι ^{Νη}

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ, * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα, * Κύριε, ἐλέησόν με, * ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, * ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξιώσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Νηπίων.

Κυπριανοῦ.

Μέλος Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος ♯ Πα ϝ

Τω α χρα ντω σθ το κω Χρι στε ε ο Θε ε ος
πρω τη θυ σι α γε ε γο νε ε τα Νη η η η
πι ι ι ι α Η ρω δης γαρ χει ρω σα ασ θαι
σε τον α χει ει ρω τον βλ η η θεις η γνο η
σε μα αρ τυ υ ρων προ σα γω ω ων σοι
οι χο ο ο ρον δι ο σε ι κε τευ ο ο μεν
τον ε ναν θρω πη η σα α ντα α σω ω σαι τας
ψυ χα α ας η η η η μων

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,
αὐτὸς δώσει δύναμιν
και κρα ται ω σιν τω λα ω ω
ω αυ τθ
Εις τα ω τα τθ Κυ ρι ι ϝ Σα βα α ωθ
ει σε λη λυ θει η σφα φη Η η μων Βρε ε φη

τι ι ι ι μι ι ι ι α Δ δι αυ τον γαρ το αι μα
 ε ξε ε ε χε α α τε Δ και εν κολ ποις Α βρα
 α αμ ε ε πα να πα α α αυ ε ε ε ε σθε θ
 και την Η ρω δσ ς ς ει ει εις αι ω ω νας Δ
 Nη μι ση την κα α κι ι αν ς κα α α τα γγε ε ε
 λε ε ε ε τε Δι δυ να μει τσ τε χθε ε ε ντο
 ος Χρι ι ι στσ Δ

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ε θ αυ μα στω σεν ο ο

Κυ υ υ ρι ι ι ος π
 M Nη ι ση τη τσ Η ρω δσ η παι αι δο κτο νι ι Γα
 ι ι α ς δι α την αυ τσ ς μι ι αι φο νι
 ι ι α αν ς και σε πτη η Η τω ων Παι αι αι αι Πα
 δων θυ σι ι ι α π M ως η λι ι κι ω ω ω Γα
 ω της Χρι ι ι στσ ς της η μω ων σω ω ω τη η
 ρι ι ι ας ς του και νσ σφα α α γι ι ι ου ς

 προ θυ ο με νη η και αι αι προ πε πον θυι υι υι

 α μη κλαι αι αι ε ε Ρα α χη ηλ τα τε ε ε

 κνα α μι μνη σκο με ε ε ε νη τω ων κολ πων Α

 βρα α α αμ εν θα πα α ντων ε στιν ευ

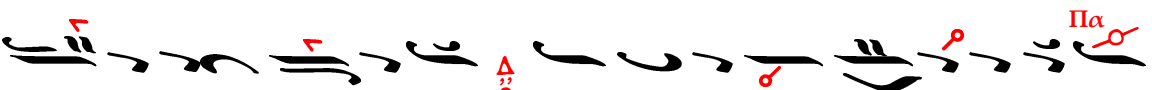
 φραι νο με ε νω ων η κα α α τοι κι α

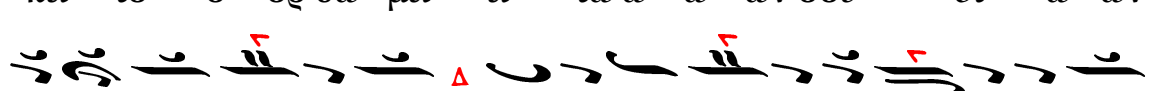
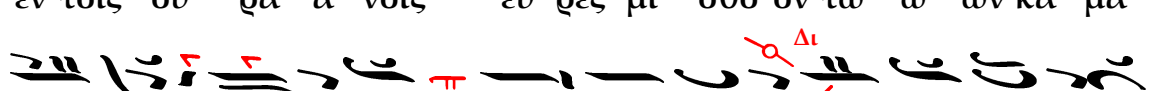
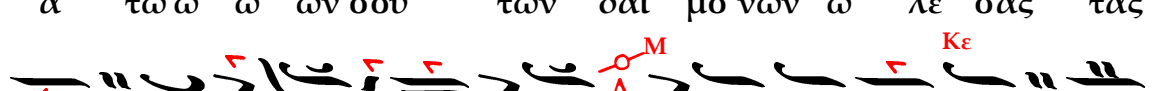
Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Πα

 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ω Πνευ μα α α τι

 σι ι ι ε ε πα α α τερ εις πα α α

 σα αν τη η ην γην ε ξηλθεν ο φθο ο ο γγος των

 κα το ο ορθω μα α τω ω ω ων σου δι ω ων

 εν τοις ου ρα α νοις ευ ρες μι σθο ον τω ω ων κα μα

 α τω ω ω ων σου των δαι μονων ω λε σας τας

 φα α α α λα α α αγ γας των αγ γε ε λω ων ε

 φθα α α σας τα α τα αγ μα α α α τα ων το ον

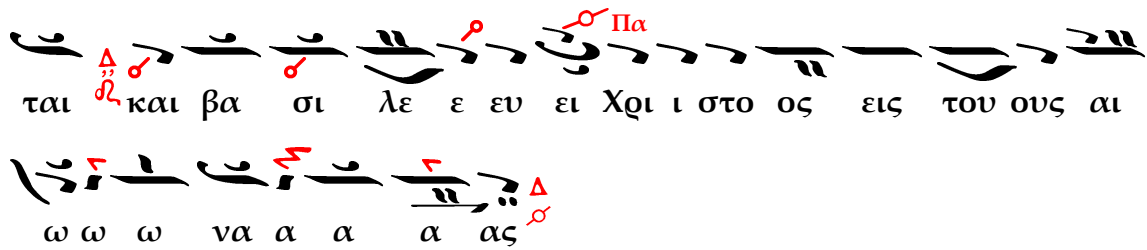
βι ι ον α με εμπτω ω ως ε ζη η λωω ω ω
 σας παρ ρη σι α αν ε χων προς Χρι στο ο ον τον
 Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
 ει ρη η νην αι αι αι αι τη η η η σαι ται αις ψυ
 χαι αι αις η η η η μων

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Χ ο ρευ ου σιν αγ γε λοι παντες εν ου ρα α
 νω και α γαλ α λο ο ονται ση η με ε ε ε ρον
 σκιρ τα α δε πα σα α α η η κτι ι ι σις δι α
 τον γεν νη θε εν τα ε ε εν Βη θλε ε εμ Σω τη η
 ρα Κυ υ ρι ι ι ον ο τι πα α α σα α πλα
 α α νη των ει δω λων πε ε ε ε πα α α αυ

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

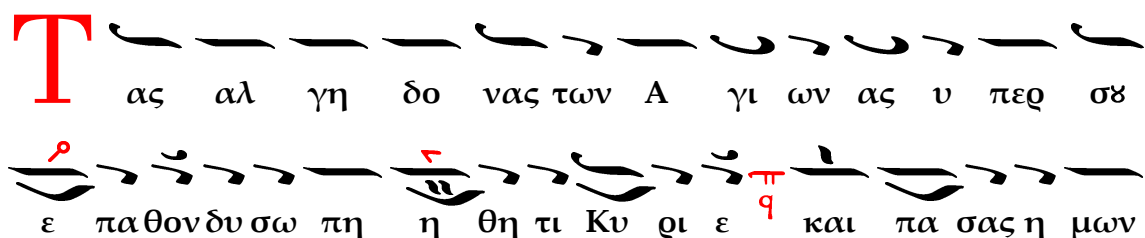
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων.

Ἦχος 9 Πα ρ

τας ο δυ νας ^Δ ι α σαιφι λανθρω πε δε ο ο με ε
θα ^π

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

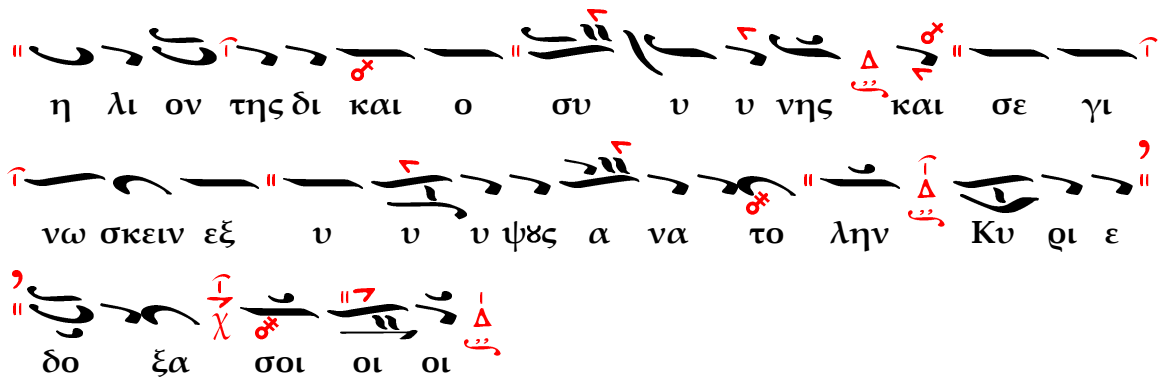
Ἦχος ^π Γα ρ

Ε ν σοι Πα τερ α κρι βως ^Δ δι ε σω θη το κα
τει ει κο να ^ρ λα βων γαρ τον σταυ ρον ^Δ η κο λυ θη
σας τω Χρι στω ^Δ και πρατ των ε ε δι δα α σκες ^ρ υ πε
ρο ρα αν μεν σαρ κος ^Δ πα ρε ερ χε ται γαρ ^ρ ε πι
με λει σθαι δε ψυ χης ^Δ πραγ μα τος α θα α να τξ ^ρ
δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ λε ται ^Δ
Ο σι ε Μαρκελλε το ο πνευ μα α σου ^ρ

Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος ^β Δι - θ

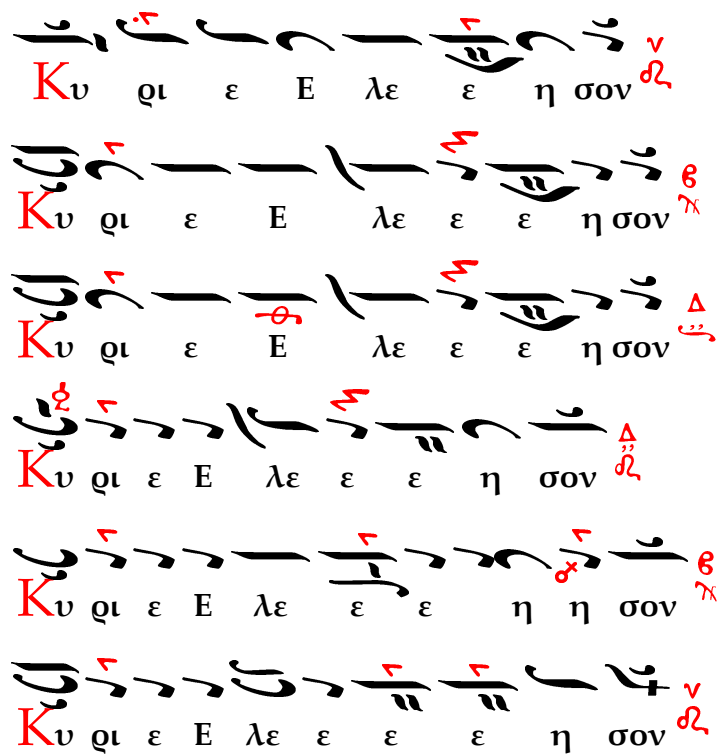
Η γεν νη σις σϛ Χρι στε ο Θε ος η μων ^ε
α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως ^ε
εν αυ τη γαρ οι τοις α ρχοις λα τρευ ον τες ^Δ υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο ^ε σε προ σκυ νειν τον ^ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

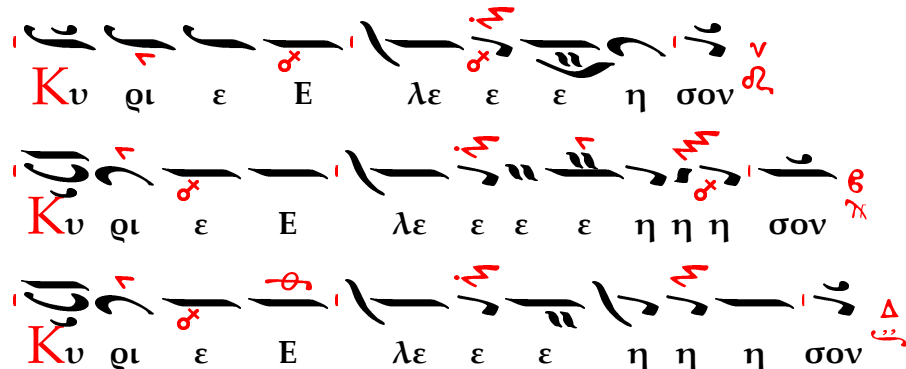
Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρί (110).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (ρί 1)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρί 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρι' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρι' 9)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρια'(111).

Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ρια' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
 θε ν8 τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
 α

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων
εὐλογηθήσεται. (ριὰ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε ν8 τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ριὰ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε ν8 τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ
οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (ριὰ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ
θε ν8 τεχ θεις ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ88 αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρεπτως ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμός ρθ' (109).

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
 ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. (ρθ' 1)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σ8 Χρι στε ο Θε ος η μων
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
 εν αυ τη γαρ οι τοις α σροις λα τρευ ον τες υ

πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
 νω σκειν εξ υ υ υ ψας α να το λην Κυ ρι ε
 δο ξα σοι

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ
 κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. (ρθ' 2)

Η γεν νη σις σϷ Χρι στε ο Θε ος η μων
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
 εν αυ τη γαρ οι τοις α ρχοις λα τρευ ον τες υ
 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
 νω σκειν εξ υ υ υ ψας α να το λην Κυ ρι ε
 δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς
 λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. (ρθ' 3)

Η γεν νη σις σϷ Χρι στε ο Θε ος η μων
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
 εν αυ τη γαρ οι τοις α ρχοις λα τρευ ον τες υ

πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
 νω σκειν εξ υ υ υ ψας α να το λην Κυ ρι ε
 δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

(Εάν εισοδεύουν πολλοί ιερείς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, Εἰσοδικόν, ἦχος Δι-Θ

Ε κ γα στρο ος προ ε ω σφο ρα ε γεν νη
 σα α α α σε ω μο σε Κυ ρι ος και ου με τα
 με λη θη η σε ται συ Ι ε ρευς εις τον αι ω ω
 να κα τα την τα α ξιν Μελχι σε δεκ σω στον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ θε ε ε ε νσ τε
 χθει ει ει ει εις

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σσ Χρι στε ο Θε ος η μων
 α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως

 εν αυ τη γαρ οι τοις α ξροις λα τρευ ον τες υ

 πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

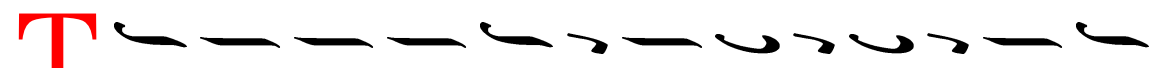
 η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

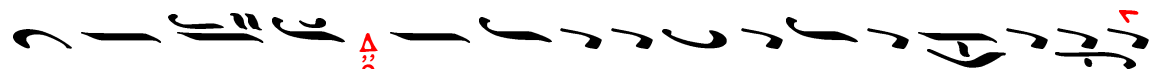
 νω σκειν εξ υ υ υ ψας α να το λην Κυ ρι ε

 δο ξα σοι

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

Ἦχος ♯ Πα ρ

 Τας αλ γη δο νας των Α γι ων ας υ περ σθ

 ε παθονδυσω πη η θη τι Κυ ρι ε και πα σας η μων

 τας ο δυ νας ι α σαι φι λανθρω πε δε ο ο με ε

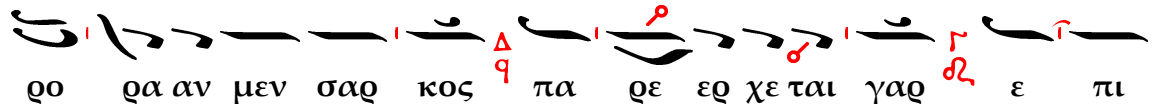
 θα

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ᾠδὴ Γα ρ

 Ε ν σοι Πα τερ α κρι βως δι ε σω θη το κα

 τει ει κο να λα βων γαρ τον σταυ ρον η κο λυ θη

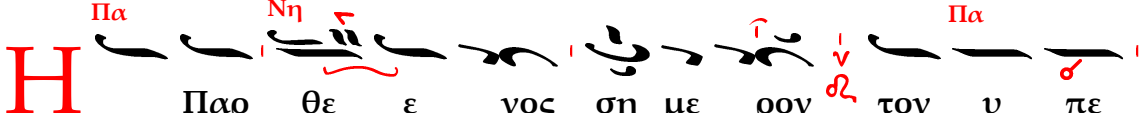
 σας τω Χρι στω και πρατ των ε ε δι δα α σκες υ πε

 ρο ρα αν μεν σαρ κος πα ρε ερ χεται γαρ ε πι

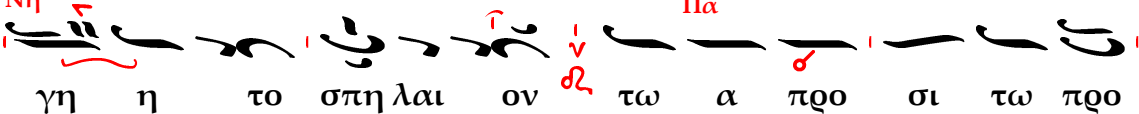

 με λει σθαι δε ψυ χης ^Δ₉ πραγ μα τος α θα α να τ₂

 δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ λε ται ^Δ₉

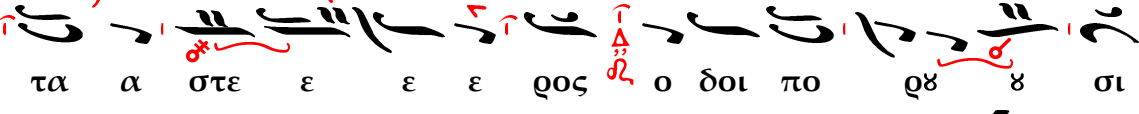
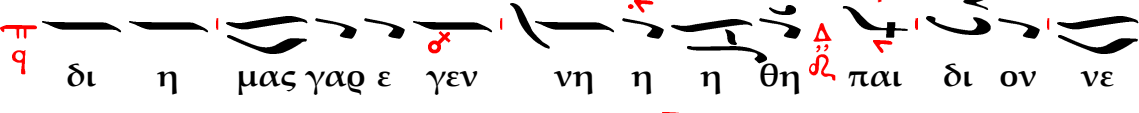
 Ο σι ε Μαρκελλε το ο πνευ μα α σου ₂

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Τὸ κοντάκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Γα ϕ

Η ^{Πα} Πα ρ ^{Νη} θε ε νος ση με ρον ₂ τον υ πε

 ρ₂ σι ον τι ι ι ι κτει ₉ και η

^{Νη} γη η το σπη λαι ον ₂ ^{Πα} τω α προ σι τω προ

 σα α α α γει ₉ α γγε λοι ₂ με τα ποι με ε

 ε ε νων ₂ δο ξο λο γ₂ ₉ σι ₉ Μα γοι δε ₂ με

 τα α στε ε ε ε ρος ₂ ο δοι πο ρ₂ ₉ σι

₉ δι η μας γαρ ε γεν νη η η θη ₂ ^{Νη} παι δι ον νε

 ον ο προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ος ₂

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι ϑ

Α
 α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην

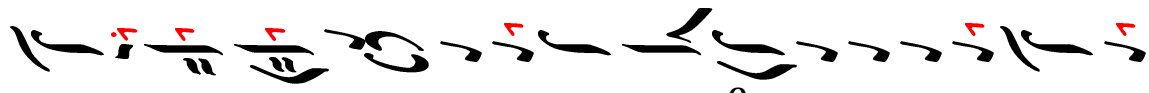
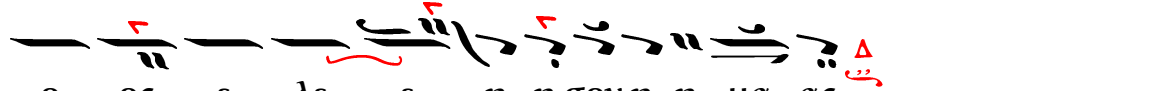
Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

 α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

 ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
 ος I σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρὶς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Θ

Ν ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ υ υ υ υ υ
υ ιυ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μις

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι

ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος

A

 α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι

ος ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A

 α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι χι ι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α

γι ι ι ο ο ος A θα α α α α α α α α

α χα α α α α α α α α α α α να α

α α α α α α λε α θα να α α το ο ο
 Δι
 ος

Ε ε ε λε ε ε ε η η η η η η
 η η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ον
 η η η μα α α α α α α α α α ας
 * * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος τῆς σειρᾶς, Εὐαγγέλιον τῶν Νηπίων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου ς

Ο ποι ω ων τς Α γγε ε λς αυ τς πνευμα
 α τα και τς λει τς γς αυ τς πυ ρο ος φλο γα

Στίχ. α΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου,

ε με γα λυν θης σφοδρα

Ο ποι ω ων τς Α γγε ε λς αυ τς πνευμα

α τα και τας λει τας αυ τς πυ ρο ος φλο γα

Στίχ. β'. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ ὁ περιπατῶν

πι πτε ρυ υ γων α νε μων

Ο ποι ω ων τας Α γγε ε λας αυ τς πνευμα

α τα και τας λει τας αυ τς πυ ρο ος φλο ο γα α α

α α

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

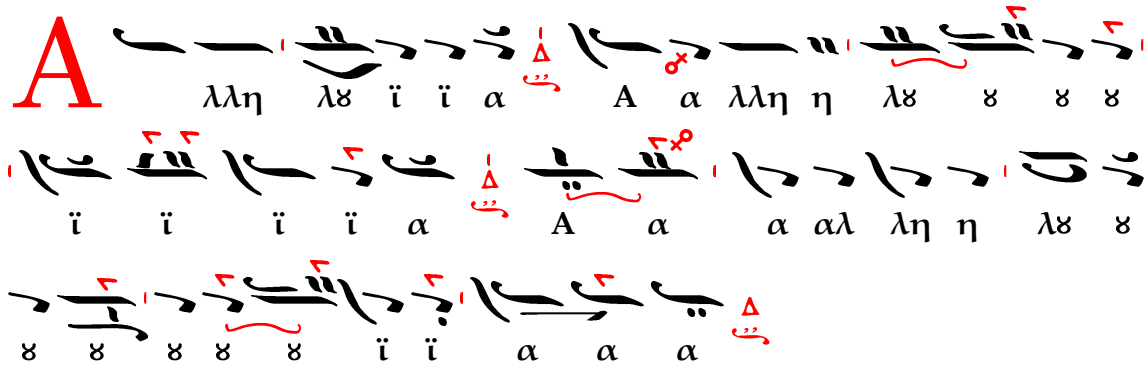
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἑβρ. ἡ' 7-13

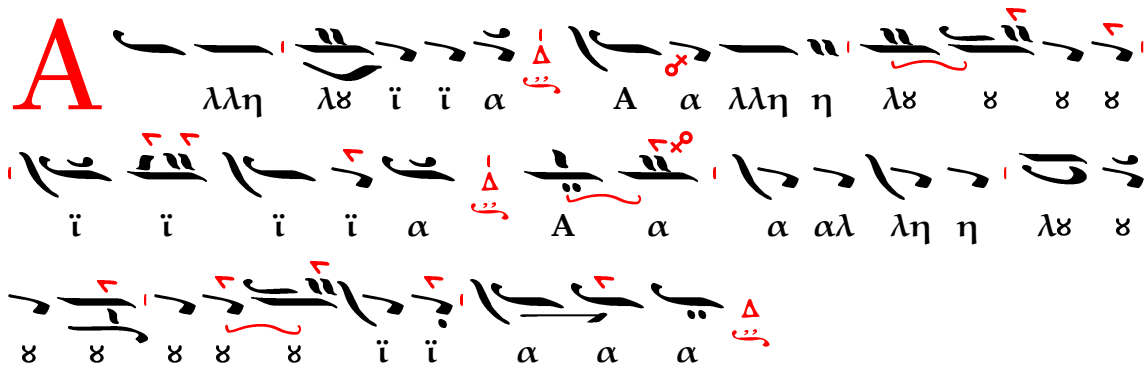
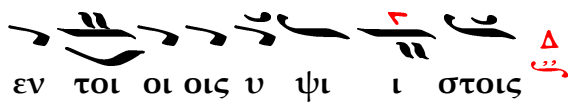
Ἀδελφοί, εἰ ἡ πρώτη διαθήκη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τόπος· μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει· Ἴδου ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα διαθήκην καινὴν· οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ γὰρ ἡμέλησα αὐτῶν, λέγει Κύριος. Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν· καὶ οὐ μὴ διδάξουσιν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων· Γνωθὶ τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν· ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἁνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. Ἐν τῷ λέγειν καινὴν πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἐστὶν ἀφανισμοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ρμη').

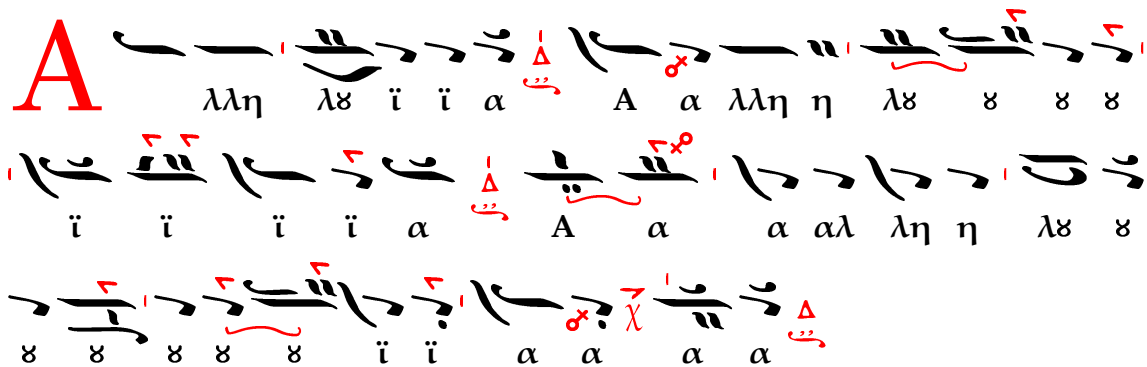
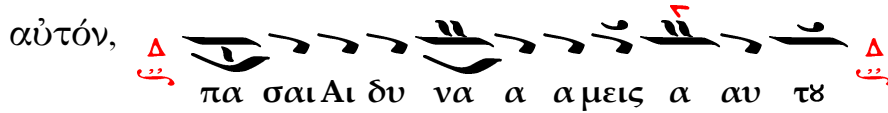
Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτόν

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

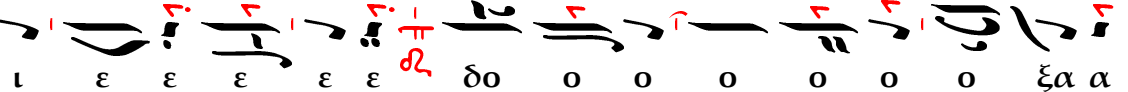
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον
(β'13-23).

Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἵσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω

σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος, Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων ἐθυμώθη λίαν, καὶ ἀποστείλας ἀνεΐλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος, Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη, κλαυθμὸς καὶ ὁδυρμὸς πολὺς· Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἤθελεν παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσὶν. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἡρώδου ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Ἦχος ὕψις Δι. ς

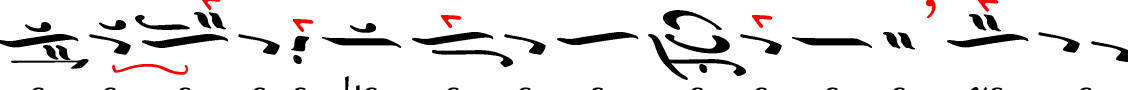

 ο ξα α σοι Ky υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι. ς

 ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρθ ς ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε α
 Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣ ς

Π̣α̣ τε ρα Υι̣ ον και Α̣ γι ον Πνε̣ ευ̣ μα̣ Τρι̣
 α̣ δα̣ ο̣ μο̣ ου̣ σι̣ ον̣ και̣ α̣ χω̣ ρι̣ στον̣

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ἐλεονειρηνης θυσιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προστον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Αγι ος Αγι ος Αγι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

μη η ην

μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ήχος Δι

Δι
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

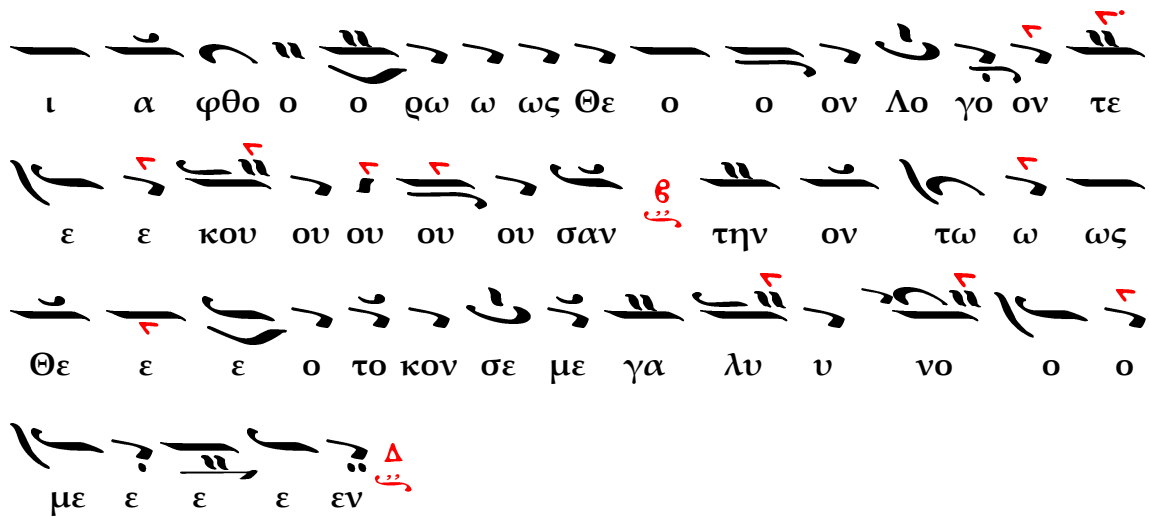
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

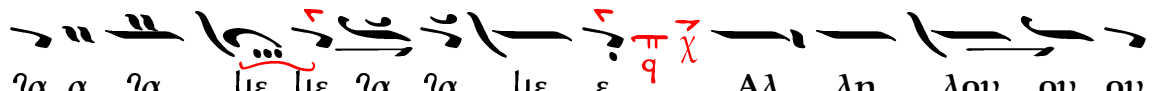
Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος 4 Πα ρ

^{Πα} **Ο** ^Μ ^{Πα} ^{Ζ-Π' 9}
 ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ν του ους
^{Νη}
 α αγ γε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Πα}
 ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε λου ου ου ου ους
^{Νη} ^{Πα}
 α α α α α α α αυ του ου ου ου ου ου ου ου
^{Π 9}
 ου ου ου πνε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Π 9}
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
^{Π 9}
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^{Π 9}
 ε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α πνε ε ε ευ μα α

53

 ἰα α ἰα ἰε ἰε ἰα ἰα ἰε ε Ἀλ λη λου ου ου

 ου ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α α

 α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νᾶ ᾶ ᾶ ᾶ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σᾶ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σᾶ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σᾶ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σᾶ
 Α λλη λᾶ ἱ α Α λλη λᾶ ἱ α Α λλη

λϝ ï α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϝ ευ λο γη με

νον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϝ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϝ νυν και ε ως

τϝ αι ω ω νο ο ος